täwa wõid walmis tůnud. –
Taal tulnud imu seda potti ene-
sele wõtta – na pea kui kõrtsu
naene tůse kambrisse läinud
wõtnud ta potti ahu pealt
ja kohe hobusele selga ja tu-
hat nelja koju poole sõitma.
Na pea kui ta koju suanud
olnud juba kõrtsu papa tagant
järel – kohe tupa ja küsinud:
kui sa mu koore potti panid.
Anna ta süa jola maid. –
Mees pole tahtnud anda ja aja-
nud wasta ütel des: mis koore
potti sa nõuad pole ma ühte-
gi nõinud ja weel wähem wa-
rastanud – katsu et sa minema suad
kõrtsu papa ütlen: kui sa potti

/.

ei anna tagasi, sus tuu oma
käe nimeti sõrm korra mu
kätte, et ma sealt otsast paar
tilka werd wõin wotta. –
Mees aga pole mitte lubanud,
viimas hakanud aga järel –
mõtlema, ja annud käe kõrtsi
mehe kätte, kõrtsi mees wõtnud
kolm tilka werd ja kirjutanud
mehe nime ülese ühe musta
raamatusse. Mees kohe küsima
näita seija se raamat, ma
waatan kas sa moo nime alla
wõi ülese lehe külle peale kirjutasid
Kõrtsi mees annud raamatu
mehe kätte, mees waatanud
ja wiskanud raamatu ahju
sest sell ajal küetud para jaste
kõrtsi tuba soojaks. Nüüd